

Jeg tror nu ikke, der er saa meget, der skal flyttes bort . . . (Uro).

Formanden (Høgsbro): Det vilde være ønskeligt, om der var noget mere Ro i Salen.

Bajer: . . . Det er meget ofte blevet sagt af militære Medlemmer, at naar der lægges Militæretablissementer i en By, skal den være befæstet. Hvor ofte se vi ikke, at det ikke er Tilfældet? Findes der ikke i Berlin mange militære Etablissementer, og dog er det en aldeles aaben By. Det Samme er Tilfældet med St. Petersborg, London, Brüssel og en Mængde andre Hovedstæder. Sagen er den, at de blive forsvarede paa den Maade, at Forsvaret ydes i en lang Afstand derfra. Aldeles paa samme Maade tænker jeg mig, at Kjøbenhavn skal forsvares, uden at være befæstet, tværtimod ved at være en aldeles aaben By. Der er et andet Punkt, som den ærede Krigsminister berørte, og det er det skandinaviske Hensyn. Ogsaa der glæder det mig at høre en Anstuelse fremst af den ærede Krigsminister, som jeg ikke tidligere har kjendt hos ham, og ifølge hvilken han isvrigt stillede sig ret velvilligt lige overfor det Spørgsmaal, om vi kunde komme til at samvirke med de to andre Ræbostater. Det er min Overbevisning, at vi have en fælles Opgave, men at Kjøbenhavns Befæstning skulde være et Skridt hen i den Retning, anser jeg for at være aldeles urigtigt. Jeg skal isvrigt ikke nu fordybe mig videre dert. Naar vi komme til det næste Lovforslag, nemlig Kjøbenhavns Søbefæstning, er det rette Dieblit kommet til at tale derom. Her skal jeg kun sige, at efter min Overbevisning er det eneste Fornuftige, der kunde tale for at beholde Kjøbenhavns Søbefæstning, Hensynet til, at vi kunde faae en Krig med Sverrig. Kunne vi gjøre denne Sandsynlighed saa ringe som mulig, er der ingen Mening i at beholde Kjøbenhavns Søbefæstning. Saa er der kun det sidste Punkt, som jeg allerede tidligere har berørt, idet jeg satte det først paa Grund af de Ytringer, som faldt fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) om Revanchekrig, det er om det Hensyn der maa tages, naar den tytte Nordøstersjøkanal bliver anlagt. Jeg har aldrig fra Militære faaet at vide, hvorledes de have tænkt sig Danmarks Forsvar modificeret paa Grund af Nordøstersjøkanalen, de have i det Høieste sagt, at det

wilde blive vanskeligt at forsvare os, men det lader til, at de aldeles Intet ville sige i den Retning. Det er sagt i den Anledning, at Nordøstersjøkanalen vilde bevirke, at vi kom til at staa i et mindre godt Forhold til Thyssland. Tværtimod naar vi indrette os paa den eneste Maade, der er fornuftig for en Stat som vor, nemlig gjøre det klart for Alle og Enhver, at vi ville have vor Neutralitet og ikke Andet, naar vi forholde os neutrale og søge at faae vor Neutralitet garanteret, som jeg haaber vi ville faae, fordi det er i Alles Interesse, at den garanteres, saa er Thyssland vor naturlige Ven, og saa er Thyssland fremfor nogen Stat interesseret i at hjælpe os med at forsvare Sjælland, hvis andre Magter ville søge at gjøre Landgang der for at true Nordøstersjøkanalen. Jeg tror, at man kan sige, som afsbøde Professor Rasmus Nielsen yttrede: det gjælder om at gjøre Hindringen til en Betingelse. Det kan se ud som en Hindring, naar Nordøstersjøkanalen bliver anlagt, men vi skulle gjøre det til en Betingelse; vi skulle benytte den paa den Maade, at vi derved mere interessere Thyssland i, at vi blive en neutral Stat, saaledes at Thyssland bliver vor naturligt Forbundsfaelle, og da er der jo intet Ydmygende i at modtage Thysslands Hjælp. Men hvis vi staa, som der blev bemærket, frit for alle Muligheder og bevarende vor Handlefrihed, som den ærede Krigsminister sagde for nylig, er der stor Fare for os, og hvis Thyssland saa skal hjælpe os, kan det gjerne være, at den Hjælp, den vil yde en Vasallstat, vil blive ydmygende. Vælg vi derimod den Maade, som jeg har antydet, saa er der ingen Ydmygelse dert, thi thi saa er det Thyssland, der er mest interesseret i at komme os til Hjælp, og det er Thyssland, der kraftigst kan yde denne Hjælp.

Bluhme: Jeg hørte ikke de Ord, som bleve henvendte til mig af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), men det blev sagt mig, at han havde brugt meget stærke Udtryk imod mig, som den hvitærede Formand har paatalt. Da det er gjort, skal jeg saa meget mindre komme tilbage til det, som man jo er vant til fra det ærede Medlems Side at høre Udtryk og Bendinger, som ellers ikke anses for korrekte og parlamentariske. Med Hensyn til selve Faktum, at han paatalte mine Udtalelser om, at rundt omkring, hvor man talte om Forsvarsagen, navnlig hvor det var Ordførere fra den Side, som han hørte til, der talte, da fastholder jeg, at det be-